

került. A kiállításon értékes dokumentumokat, fényképeket láthattunk úgy a családról, a gyökerekről, mint a diákok által is oly nagyon kedvelt professzor munkásságáról, tudományos eredményeiről.

Kivonat Dr. Pattantyús-Ábrahám Géza életrajzából:

Született 1885 december 11-én Selmecebányán. Apja: Dr. Pattantyús Ábrahám Márton, orvos Illaván. Anyja: Pöschl Ilona, Pöschl Ede Selmecebányai akadémikus prof. lánya. Testvérei: Márton, Endre, Imre, Erzsébet

1903-ban érettségizett a Bp. II. ker. Katolikus Főgimnáziumban 1907-ben kitűnő minősítésű gépészmérnöki oklevelet szerzett a budapesti József Műegyetemen

1907-1909 között tanársegéd a Műegyetemen

1910-11 között külföldi tanulmányutakat tett (Németország, Anglia, Kanada, Belgium)

1912: Műszaki tudományok doktora a Műegyetemen

1912-ben megházasodik, felesége: Marschalkó Margit

Gyermekei: Dénes (1914), Klára (1917)

1921-től a József Műegyetem magántanára

1926-ban műegyetemi címzetes nyilvános rendkívüli tanár

1930-tól műegyetemi nyilvános rendes tanár

1938-39-ben a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gépész és Vegyészmérnöki Kar dékánja

1945-48 között az MTA levelező tagja

Elismerései: Kossuth-díj ezüst fokozata, Oktatás Kiváló Dolgozója, munka érdemrend, a Munka Vörös Zászló Érdemrend.

1956 szeptember 29-én hunyt el Budapesten.

Alkotóerejét a legendás oktatáson kívül 36 szakkönyv, 150 tanulmány és cikk jellemzi, emellett tucatnyi társadalmi megbízatást vállalt.

* * *

„Ki keserűt nem ízlelt, nem tudja, mi az édes.”

(Ismeretlen)

* * *

Nuridsány Zoltán festőművész kiállítása

Szeptember 15-én nagy érdeklődés mellett nyílt meg **Nuridsány Zoltán** festőművész eddig még be nem mutatott munkáinak kiállítása a Pestújhelyi Közösségi Házban. **Kerékgyártó István** művészet-történész, kritikus méltatta a művész pályáját és mutatta be a gyűjtőktől, múzeumoktól kölcsönként alkotásokat, melyek az özvegy és leánya fáradhatatlan munkájának köszönhetően kerülhettek a nagyközönség elé. A megnyitón **Avedikián Viktória** gyönyörű énekhangjával, magyar és örmény dalokkal kápráztatta el a közönséget. A kiállítás a **Külvárosi Szalon** és a **XV. ker. Örmény Kisebbségi Önkormányzat közös rendezvénye volt.**

Nuridsány Zoltán székely édesanya és örmény gyökerű édesapa gyermekeként 1925. augusztus 22-én született Marosvásárhelyen. Budapesten a cisztereknél, a Szent Imre Gimnáziumban tanult. **Nagy Nándor** grafikusművész irányításával meghatározó tagja lett a Képzőművészeti Körnek. Ekkor már rendszeresen rajzolt **Gallé Tibor** Szabadiskolájában. 1944-ben fölvételt nyert a Képzőművészeti Főiskolára. Tanárai a XX. század meghatározó mesterei: **Szőnyi István**, **Barcsay Jenő**, **Kmetty János** és mozaik szakon **Fáynyi Géza**. 1945 tavaszán Szentendrén dolgozott Barcsay Jenő társaságában. 1946-tól vett részt az Európai Iskola kiállításain.

1948-ban a Római Magyar Akadémia ösztöndíjasa. Több olasz lap fölfigyelt szín- és formavilágára, európai nagyságokhoz mérték tehetségét. Itthon **Rabinovszky Máriusz** kezdeményezésére (akinek tanársegédje) a murális művészet elméleti, majd gyakorlati problémái foglalkoztatták. 1949-ben MEFSZ kiállításon szerepelt monumentális mozaik tervével, **Fülep Lajos** dicsérte tehetségét.

1949-50-ben alakult meg a Négyesfogat. Tagjai: **Jánossy Ferenc**, **Nuridsány Zoltán**, **Orosz Gellért** és **Sugár Gyula**. Kiállításait nagy visszhang kísérte az ötvenes évek elején. 1955-ben kibővült a Négyesfogat **Bod Lászlóval**, **Bornemissza Gézával** és **Megyeri Barnabással**.

Nuridsány első - s egyben utolsó - monumentális munkája a székesfehérvári Gépipari Technikum külső falán található „Mérnök” több figurás mozaikja. Újabb megbízást csak két évtized múlva kapott. Nem sokkal halála előtt a pályaművet kétszer díjazták, de kivitelezésre már nem került sor.

Időközben mint táblaképfestő lett ismert. 1962-ban önálló kiállítása volt a Fényes Adolf Teremben és Hanoi-ban nyílt kiállítása Vietnámban készült grafikáiból és akvarelljeiből. 1966-ban Szegeden állított ki Bod Lászlóval és Sugár Gyulával, 1968-ban „Vietnám képekben” című grafikáit mutatták be. Minden jelentős kiállításon sikerrel szerepelt.

1974 május 22-én, kiállításra készülés közben, élete delelőjén lepte meg az értelmetlen halál. Alkotásai a Nemzeti Galériába, vidéki múzeumokba, valamint itthoni és külföldi múgyújtókhöz kerültek.

(A kiállítást a XV. Kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat rendezte)

* * *

Mártonffy Miklós sanzonénekes volt a Fővárosi Örmény Klub vendége

Mártonffy Miklós zeneszerzővel, az ország-és világjáró sanzonénekeskel találkozhattak szeptemberben a Fővárosi Örmény Klub résztvevői. A neves művész nemcsak beszélt gazdag életútjáról, de dalaival megörvendeztette az örmény klub tagjait. Mártonffy Miklós Örmény ballada című dala oly nagy sikert aratott, hogy *Issekutz Sarolta*, az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület elnökszonya felkérte a zeneszerzőt, engedje, hogy az Örmény ballada az EÖGYKE himnuszává válhasson. A művész nagy örömmel tett e kérésnek eleget. (Az Örmény balladát a következő számunkban közöljük.) Az est bevezetőjeként *Csikszentgyörgyi-Ficzus Margit* tartott beszámolót a XII. ker. Örmény Önkormányzat négy évi munkájáról.

Mártonffy Miklós egyébként a Kincsem Rádió műsorvezetője: a „22. óra” című éjszakai program vasárnaptól péntekig hallható, esténként 21 órától éjfélig. A műsorban hallhatók hírek, hírmagyarzatok, lapszemle, kultúra, sport, hallgatói vélemények, telefonos interaktív kapcsolat. Éjfélről reggel 6 óráig: Éjszakai Kávéház. Benne: zene, irodalom, sport, politika, kíváncságműsorok. A mikrofonnál: Mártonffy Miklós és Szecsey Balogh Gabriella. Az élő adás idején hívható telefonszám: 374-0707. E-mail cím: kincsemradio@freemail.hu Reggel 6-tól 7 óráig összefoglaló az elmúlt 24 óra eseményeiből. 7-től 17 óráig műsorismétlés hallható.

(Frigyesy)

* * *

„A lélek a világegyetem bölcsességét hordozza magában.”

(Ismeretlen)

* * *

Örmény napok

A Csíki Játékszín Hunyadi termében tartotta meg úti beszámolóját az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület. Talán ezernél is több Örményországban készített képet láthatott itt az érdeklődő. Képeket, amelyek együtt válnak igazán értékké, hiszen jól dokumentálják a mai Örményország látnivalóit. A történelmi ország igen nagyszámú műemléke mellett láhattunk pazar szállodákat, a kommunizmus idején épült sivár blokk-negyedeket, szocreál emlékművek sorozatát, embereket, akikről sejteni sem lehet, hogy miből élnek, illetve a monumentalitást sugalló köves, kopár tájat, amely mellett oly aprónak, mulandónak tűnik ez a nagymúltú ország, ez a több ezer éves kultúra.

A beszámoló érdekességéeként említhetnénk azt az elszánt keresgélést, amely arra irányult, hogy közös pontokat találjanak magyar, erdélyi, székely és az örmény kultúrák, illetve a nagy Magyarország és a történelmi Örményország között. Ez a keresgélés járt is némi eredménnyel. A bemutatott fotók nem azért születtek, hogy fotó mivoltukban szemléljük őket, sokkal inkább azért, hogy illusztráljanak, rögzítsenek egy világot azok számára, akiknek valami közük van ehhez a kultúrához. Ezt a célt pedig sikerült elérni. Örmény származásúakon kívül azonban nem akadt látogatója ennek a rendezvénynek. Az elmúlt hetek, hónapok kulturális eseményeinek gazdagsága vajon elegendő magyarázat erre?

Túros Eszter